

husgerning for at være til stede på undervisningsstedet 1 time udover selve undervisningstiden, jfr. foran side 38, ikke i det enkelte tilfælde måtte give tilstrækkeligt vederlag for lærerindens indsats, kan betalingen eventuelt yderligere reguleres inden for maksimumssatsen.

Hvis skolen (kommunen) blot i det hele holder sig indenfor det fastsatte minimum og maksimum, skal der ikke fra statens side udøves nogen kontrol med, hvordan den enkelte skole (kommune) nærmere fastsætter sine lønninger, men ministeriet kan selvfølgelig i et cirkulære tilkendegive, at det vel er overladt til den enkelte skole (kommune) at graduere lønnen under hensyn til de ved skolen foreliggende særlige forhold, som man mener, der bør tages hensyn til ved lønfastsættelsen, men at man dog regner med, at der i almindelighed bliver foretaget en graduering af lønnen efter synspunkter som de foran anførte.

Man har dog ment på et enkelt punkt at måtte fravige dette forenklingsprincip, nemlig forsåvidt angår *alderstillæg* til lærere, der har deres hovederhverv ved disse skoler. Hensigten med denne bestemmelse er blot at opretholde den nuværende adgang til indenfor meget snævre rammer at oppebære alderstillæg i tilfælde, hvor vedkommende skole (kommune) ellers ville have nøjedes med minimumslønnen. Dette vil næppe medføre noget større administrativt besvær, da det må forventes, at der kun vil være forholdsvis få lærere, der har ungdoms- og aftenskolevirksomhed som hovedbeskæftigelse uden at opnå fast ansættelse, medens det til gengæld vil være en retfærdighedshandling at sikre disse lærere alderstillæg. Alderstillægget er efter de hidtil gældende regler afholdt af staten og skolefonden alene, men man har anset det for ubetænkeligt at lade kommunen eller den stedlige kreds bidrage til denne lønudgift efter de sædvanlige regler.

Maksimumssatsen i aftenhøjskolen er efter tilsvarende principper fastsat 50 pct. højere end minimumsbetalingen i aftenhøjskolen, hvilket svarer til maksimumssatsen i den almindelige aftenskole, forhøjet med 50 pct.

Ved den foreslåede forhøjede betaling for undervisning i aftenhøjskolen er det forudsat, at administrationen ved godkendelsen af undervisningsplanerne holder aftenhøjskolen i tilstrækkelig højt plan.

I henhold til den nugældende ungdomsskolelov (§ 21, stk. 3) skal kommunen altid yde tilskud til lærerlønnen ikke alene i den kommunale, men også i den private ungdomsskole. Der er imidlertid ikke optaget en hertil sigtende bestemmelse i det foreliggende lovforslag, da man har anset det for rimeligt, at vilkårene for private ungdomsskoler også i denne henseende bliver de samme som for aftenskoler. Den nuværende bestemmelse om lærerlønstilskuddet til private ungdomsskoler har iøvrigt ikke haft synderlig betydning, da der kun har været oprettet ganske enkelte private ungdomsskoler.

Da kommunen imidlertid, såfremt der ikke ad privat vej er skaffet fuldt tilfredsstillende adgang til ungdomsundervisning, er pligtig at oprette ungdomsskole, medmindre der ikke har meldt sig tilstrækkelig mange elever, har man anset det for rimeligt at gøre det til en pligt for den kommune, i hvilken der ikke er oprettet nogen ungdomsskole, at udrede en forholdsmæssig del af det kommunale tilskud, hvis unge fra den pågældende kommune deltager i ungdomsskoleundervisningen i en anden kommune.

En tilsvarende regel kan det være af betydning også at have for aftenskoler, når der er tale om undervisning i fag, i hvilke hjemstedskommunen af en eller anden grund ikke underviser, f. eks. husgerning på grund af lokalemangel. Det må dog i overensstemmelse med det almindelige princip i § 10, stk. 2, være en betingelse for, at hjemstedskommunen er pligtig at udrede en forholdsmæssig andel af det kommunale tilskud, at elevernes del-